

01387

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

Aquest número 10 céntims de pesseta per tot Espanya

Fora d' Espanya fixarán lo preu los CORRESPONSALS

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga, BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de BARCELONA cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50
Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2'50.

SANATORI DE LA REPÚBLICA (per M. MOLINÉ.)

L' única enfermera que pot curarla.

dóni que li diga, no se'n hi veu cap de pensament que reveli alguna previsió, ni mitjana grandesa.

Ara mateix suposan qu'està reunint los trastos vells y las desferas dels arsenals per fer construir nous barcos que vingan a sustituir als que baix l'estricta responsabilitat de vosté acaban de ser destruhits a Santiago de Cuba. Si aquells eran de 7.000 toneladas, els que ara projecta conjuminar ne tindran 3.000 apenas. Vosté dirá sens dupte:—Per sucumbir sense fer lo menor dany al enemich tant es que 'n tinguin 3.000 com 7.000. Els resultats han de ser los mateixos. Lo fet es que la marina, quan vinga l'ocasió puga demostrar lo que val sacrificantse heróicament.

¿De manera que la missió de la marina espanyola consisteix únicament en demostrar que sab morir, vensuda per las forsas superiors del enemich?

Donchs, en aquest cas, no valia la pena de que 'l país s' hagués desdinerat, fins al extrém de invertir a la ratlla de 800 milions de pessetas en la construcció de barcos moderns, que havian de ser verdaders vehicals de la derrota y de la mort. Tampoch valdrá la pena de que en lo successiu s'imposi nous sacrificis. ¿Perqué servirán al cap-de vall?

Deixis, donchs, de pensar en acorassats, en creuhers, en destructors, en torpeders y en tota la cáfila d'enginyes que, en mans com las sevas, no servixen per ofendre lo més mínim al enemich, y si sols per demostrar que 'ls sabem perdre. Pel cas bastará ab una esquadra de gusis y de llanxas. Per anarse'n a fons sense fer mal al contrari n'hi ha prou ab aquestas embarcacions. Encare resultará mes heroich presentarse a batres ab ellas contra 'ls acorassats mes formidables.

Y aixis vosté, ministre del ram, que tantas probas ha donat de incapacitat y de impotencia, potser trobará una ocupació digna de las facultats que l'adornan. Ja que no serveix per dirigir la marina, potser servirá per dirigir una llanxa.

A pesar de tot, consti que no seria jo qui m'hi embarqués: te massa mala sombra, y temeria naufragar dintre del port.

Aixó sols es lo que 's proposava dirli aquest seu S. S. que si no li besa las mans es porque es vosté tan petit y ell no vol ajupirse, ni per vosté ni per ningú.

P. DEL O.

LAS SENYORAS POTENCIAS

(INGLATERRA, FRANSA, JAPÓ, RUSSIA, AUSTRIA, ALEMANIA.)

- ¿Hi ha tota la comissió?
- Complerta la llista está.
- Donchs ja podém comensá: queda oberta la sessió.

FRAN. Jo que, com no ignoraréu sé també 'l que son revessos; jo que de tots els progressos soch la que porto la veu, demno á la concurrència que á Espanya la vista giri y son estat pesi y miri ab fraternal indulgència.

ING. Protesto ab tota energia del mot que aquí s' ha llenat: aixó de fraternitat ja no s' usa avuy en dia.

FRAN. De tots modos, crech qu'estém en el deber d' estudiar si hi ha modo d' acabar la lluyta.

ING. ¡No 'ns enredém! Las cosas no están molt claras: hi ha entre ells bastants tiquis-miquis, y 'l ditxo ja ho diu: No 't fiquis en camisas d' onze varas. ¿Que l' ha demanat algú lo nostre paré?

FRAN. —Es vritat; pero, la fraternitat....

ING. ¡Torlemhi!... (No hi vist ningú pesat com aquesta Fransa.)

RUS. Per mi Fransa té rahó, y si trobém l' ocasió de fé inclinar la balansa....

JAPÓ. ¿Cap á quin cantó? Perque crech que ja ha de sé axiomátich que ni 'l yanki ens es simpátich, ni Espanya ens importa re.

ALEM. ¡Y es clar! ¿Que teniu pa 'l ull? ¡Vaya un altre comentari! Si us decidim á mediarhi, será al crit de: ¡Part hi vull!

ING. Aixó ja es molt més sensat, y digne y consoladó.

FRAN. Senyoras, més discreció ¡Quina poca humanitat! Hi ha una nació qu' agonisa, y en lloch de durli consols penséu ab ella tan sols per pèndreli la camisa!...

ING. Ets graciosa per demés ab aquest geni tan tendre. Y donchs ¿qué li hem de pendre si avuy ja no té res més?

ALEM. Inglaterra está en lo just.

JAPÓ. Per mi Inglaterra no s' erra.

RUS. Penso 'l mateix que Inglaterra.

ING. ¿Veyéu? Aixó dona gust. Creyéume á mi: vigilém y ja que per fi sorolla, deixém que s'trenqui l' ampolla y tots jots hi sucarem!

FRAN. Si es aixís, quan vingui 'l cas espero que....

ING. ¡Per supnestó! Tú obra l' ull desde 'l teu puesto y no te 'n penedirás.

FRAN. Pero.... ¿no seria bo buscá una transacció humana per fer la pau?

ING. —¡Tarambana! No es assumpto nostre aixó.

FRAN. ¡Oh! Es que avuy la troca al fi va enredantse y....

ING. —¿Y qué? ¡Tahoca! Com més s' enredí la troca, més costará d' aclarí.

ALEM. ¡Molt ben xafat!

RUS. ¡Té rahó!

ING. ¿Compreneu la cosa?

JAPÓ. Entés.

FRAN. ¿Quedém donchs....

ING. Que no fem res.... Y s' aixeca la sessió.

—A reveure.—Adiós.—Salut.— Sis petons, tres reverencias... y las senyoras Potencias se'n van.... per hont han vingut

C. GUMÁ.

Dintre de pochos días • Obra nova.
LA SENYORA DE TOTHOM

PER C. GUMÁ

Il·lustració de M. MOLINÉ

Queda oberta pels corresponsals la llista de pedidos.

AB EL COR Á LA MÁ

—¡La pau, la pau! S' ha de negociar la pau á tota pressa.— Al sentirli aquest llenguatge, vareig mirármel verdaderament sorprés.

—¡Cóm! ¿Y es vosté 'l que diu aixó? ¿Vosté, l' home de la guerra, l' apóstol de la lluyta encarnissada, l' esperit bélich, per excelencia?... ¿Vosté demanant la pau?

—Si senyor, y no me'n dono vergonya de dirho; jo, l' esperit bélich, l' apóstol de la lluyta, l' home de la guerra, demano la pau com una necessitat apremiant, imperiosa, quèstió de vida ó mort.

—Y donchs ¿y aquell furor, aquell entusiasme, aquells juraments de donar la sanch per la patria, qué s' han fet?

—La patria... 'ls juraments.... ¡Si jo li expliqués els motius del meu cambi!...

—No desitjo altra cosa.—

Y me 'ls va explicar; net, clar, sense embuts, ab un accent de sinceritat que no donava lloch al dupte.

—Hi viscut una pila de senmanas enganyat com un xino. El govern, la premsa, 'ls polítichs ens han engrescat ab las sevas mentidas, y al obrir els ulls á la realitat lo desencant ha sigut horrible.

—¡Y tan horrible!

—Avants de la guerra ¿qué sabíam aquí dels Estats-Units?

Lo que 'ns havian contat los diaris. Qué eran incapassos de res: que no tenian mes que quartos, llart y ginebra: que allí tothom feya lo que li donava la gana y que 'ls assumptos militars estavan en mans de quatre pocas-penas que únicament pen-avan en fer diners.

—Es veritat.

—Comensá la guerra y i'n sentirem dir de cosas entusiasmadoras y á propósit per aixamplar el cor! Los barcos d' ells estavan mal dirigits; no tenian generals, no sabian lo que 's feyan. Cada dia perdrian un acorassat y cada senmana un cos d' exercit. Los indis del Oest esperavan lo moment oportú pera aixecarse contra 'ls yankis: Texas organisava també una sublevació; Méjich preparava un moviment pera reconquistar las provincias arrebatadas pels americans. ¿Se'n recorda?

—¡Prou!

—¡Pobres Estats Units!—deyan els patriotas. ¡Poch saben en quin saran s' han ficat! La nostra marina, encare que menos numerosa que la seva, l' aventatja en organizació, en disciplina, en velocitat, en tot. ¿Plans? En feyam d' hermosos. Armariam barcos corsaris y reventariam el comer americá; sortiriam ab la nostra esquadra y 'ls bombardejariam Nova-York, Nova Orleans y todas las poblacions que volguessim; els acabariam els quartos y las agallas.... y un arquebisbe dels nostres no 's contentava ab menos que ab anar á plantar la bandera espanyola sobre la cúpula del Capitoli de Washington.

—¡Pobre arquebisbe!

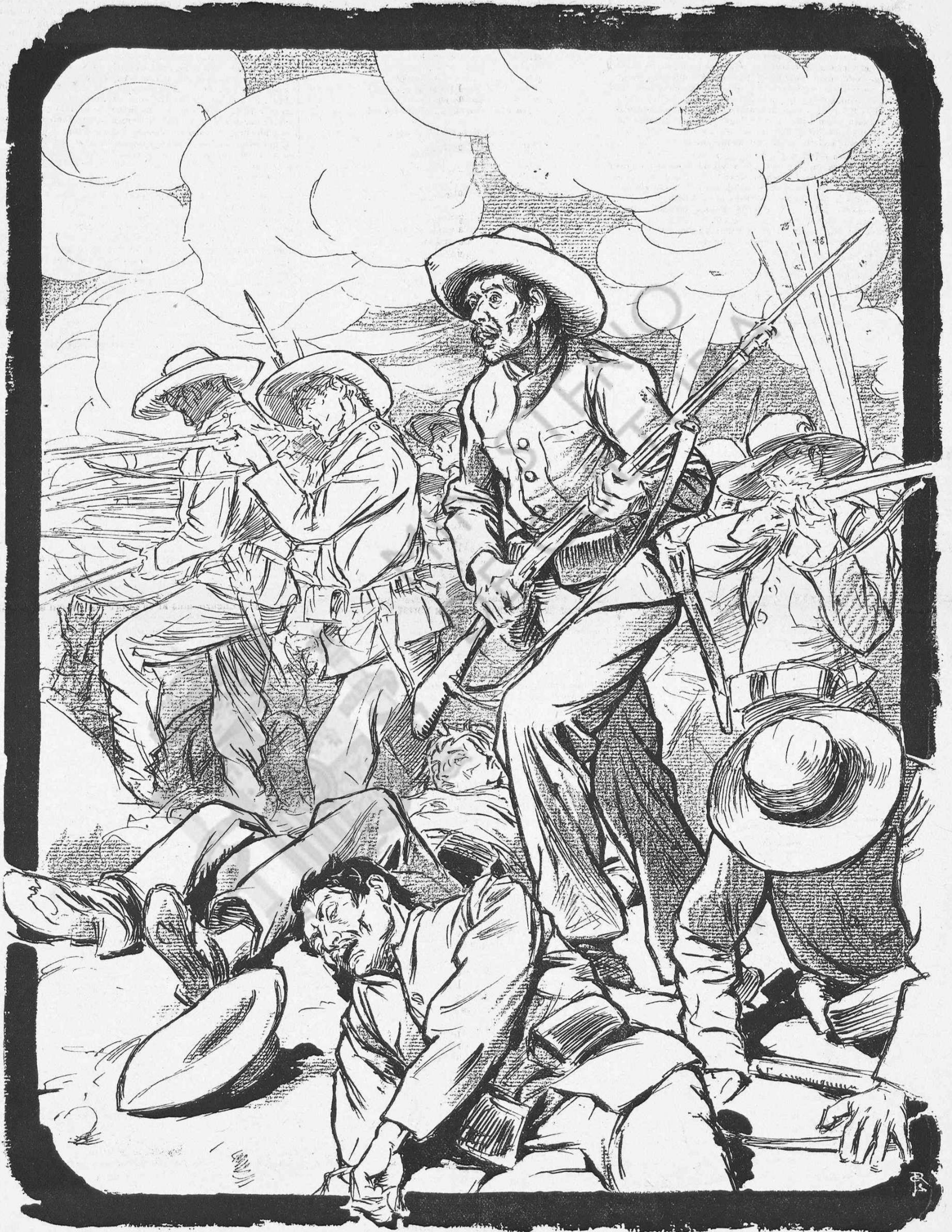
—Ha comensat la lluyta... y ja ha vist tot com ha anat. Los barcos mal governats d' ells, trituran els barcos ben dirigits nostres: lo seu exercit de perdis invadeix l' isla de Cuba; després de Cavite, Santiago; després de Santiago, l' esquadra americana cap á las nostras costas. En Montojo está sitiát; en Cervera, pres; en Cámara torna; l' Auñón, fentse la clenxa y parlant de las quatre fustas que 'ns quedan. Y tot aixó ens ho han fet els tocinyres, els que no servian per res, els que á puntadas de peu haviam de fer tornar á casa á aprendre de modos. ¿Vol desengany més gros, cayguda mes tremenda, ridícul més colossal? El govern, la premsa, los amos de la política ens han portat enganyats, ens han fet veure lo que no era. Per xó jo y altres creyam en la guerra y confiavam en l' éxit. Avuy, que veyém la indigna mistificació de que hem sigut victimas, no 'ns queda unes remey que cridar:—¡Vinga la pau!

A CA 'L DRAPAIRE

Lo Sr. Auñón comprant desferras per fer una tercera esquadra.

PATRIOTISMF, SACRIFICIS, ENTUSSIASME ETC., ETC. (Dibuix de JOSEPH LLUIS PELLICER.)

No més que 'ls que no tingueren 300 duros.

Per aixó quan ens pregunten:—¿Qué feu els republicans?—responem sempre:—Esperem que 'l país se decideixi per marxar d' acort ab ell.

CARTAS DE FORA.—*Amer.* Fa cosa de tres setmanas va cantar missa per primera vegada un ensotant novell fill d' aquesta població. Després de la cerimonia religiosa 'l nou celebrant, el rector, el vicari y 'ls convidats anaren á fer un tiberi á una masia que dista uns tres quarts d' hora de la població, y reiná una alegría tan extraordinaria y feren tals exercicis de forsa 'ls ensotants mes joves, que á lo millor anavan per terra fent tamborellas y per terra van anar també algunas donas, armant-se una gatzara que n' hi havia per llogarhi cadiras, ni que haguessin sigut las cadiras de la iglesia.—Aixis es, per lo vist, com s' augmenta la virtut espiritual de una primera missa.

Vandellós.—Passa plassa 'l nostre ensotant de tacaño, de tal manera que á penas hi ha vicari que pugui sostenir-se. En poch temps se 'n han canviats á la ratlla de una dotzena.—El que tenim ara estava celebrant la missa, quan al moment en que 'l necessitava, s' trobá ab que no hi havia ví. Sortí l' escolanet á buscarne y torná al cap d' un rato, pero 'l que duya era tot térbol y no pogué servir. N' aná á buscar de nou y llavors era massa clar, presumintse que havia sigut batallat. La dona del agutzil sortí per ví, y la missa quedá interrompuda per espay de tres quarts d' hora, manifestant el vicari que no podria continuar si algú no li proporcionava una mica de ví verge. Per últim la mare de la tabernera 'l tragué d' apuros, acudint á la bota de la seva filla.—Aixó succeeix en una parroquia que rendeix grans beneficis; per lo vist l' amo de l' establiment ho vol tot per ell, inclús lo ví de dir missa.

BANDERILLAS

Respectable Mendez-Núñez:
¿Sab aquell llibre famós
titulat *Honra sin barcos*,
que porta 'l seu nom gloriós?
Donchs l' edició está agotada,
y ni pagantlo molt car
per més que un busqui y rebusqui
se 'n troba un sol exemplar.

¿Cuán s' aixecan els carlistas?
Si es que ho volen sapigué,
eis ho contaré, baix pacte
de que no n' han de dir re.
Uns s' aixecan á las quatre,
altres á las cinch y quart,
y altres, la gran majoria
s' aixecan d' alló més tart.

Per tractá á algú d' embustero
en forma decenta y neta,
fins ara solia dirse:
—«Ets pitjor que l' *Gaceta*.»
Avuy, per tapar la boca
á un embustero de barra,
hi ha una frase molt més justa
—¡Ets pitjor que un pissarra!

A la Habana estém molt máls,
á Centfochs la cosa es seria,
Manila, plena de horrors,
Puerto Rico, una miseria.

Si á Ilo-Ilo solzament
tirém sense suá 'l quilo,
pot dirse que 'l nostre honor
penja avuy d' un Ilo-Ilo.

Pren el diari, gira un full
y al moment iplora que plora!
¿Ha vist que 'ls americans
son ja d' Espanya á la vora?
¿Compadeix als soldats morts?
¿Té algun fill que li entra en caixa?
Escolém.... ¿Sentiu qué diu?
—¡Ay quabres méus!... ¡Quína baixa!

Gaditans, si 'ls yankis venen,
aplastéulos d' un revés:
Cádiz es un poble d' héroes
y té pit per xó y molt més.
Gaditans, si 'ls yankis venen
no 'ls deixéu passá endavant,
y creyéu que Barcelona....
vos ho agrahirá bastant.

Suposém que 'ls yankis venen,
suposém que han arribat,
suposém que tiran bombas
sobre la nostra ciutat.
Suposém que la primera
cau sobre 'l cap de 'n Colón...
¿Vritat que 'l lance tindría
totá la gracia del món?

Prou el govern busca quartos
ab frenesi sense igual;
es en va; per més que corra,
en lloch pot trobá un sol ral.
Per xó, 'l govern que s' consoli,
que si bé d' aixó n' hi ha un feix,
nosaltres no som ministros....
y també ns passa 'l mateix.

«Vamos á los toros,
«que es corrida real,
«son toros de Miura,
«no tienen rival....»
Si entre tant á Cuba
rebém de plé á plé,
Al sortir dels toros
ja ho deurém sabé,

C. Gumá

LA SOPA DELS POBRES

Ab l' establiment de las cuynas económicas ja hi ha hagut alguns disgustos.

Podrá 'l *Diari de Barcelona* condemnar tant com vulgú, que s' perturbi l' exercici de la beneficencia, quan aquesta es voluntaria y no obligada per ningú. Nosaltres, en cambi, condemnarém la falta de tacto que ve demostrant la Junta municipal de auxilis y 'l seu desconeixement absolut dels sentiments de dignitat y de decencia que caracterisan al poble obrer catalá.

No hi ha treballador que s' estimi, que no se senti vexat al tenir que presentarse ab lo plat ó ab l' olla á las mans á recullir la gasofia que li proporcionan algunas ánimas caritativas.

Sembla que l' exercici de la verdadera caritat deuria estar renyit ab tot propósit de imposar una humiliació al infelís que d' ella es objecte. Y es humillant per demés lo reparto de la sopa, y acaba de serho, si s' confia com s' ha fet en alguns barris de la ciutat á determinadas corporacions religiosas.

No sembla sino que 'ls que aixis procedeixen tractin de reproduhir de una manera mes ó menos subrepticia 'l desconsolador y antipáich espectacle de la sopa dels convents.

La reacció clerical ha anat adquirint una importancia excessivament desmesurada, perque avuy se li concedeixi aquesta especie de satisfacció, á expensas de la dignitat del poble obrer. Es aquest, en nostre concepte, un pas una mica massa atrevit. Molts dels que per no morir de fam y no podent passar per res mes, acuden á recullir lo miserable aliment de las mans molsudas del frare ó de la monja, tinguin que seguir els que aixis ho han disposat, que junt ab aquella sustancia no poden menos que devorar l' agror de un fondo resentiment, que un dia ó altre estallarà, perque hi han agravis que no poden pahirse.

Nosaltres voldriam veure en el exercici de la asistencia benéfica una mica mes de noblesa, una mica menos de partit prés. Després de tot els obrers que necesitan aquets auxilis, es perque careixen de treball. Son las víctimas de la guerra que després de arrebatals'hi 'ls fills, are 'ls arrebatada la feyna. En la seva situació afflictiva s' fan dignes de todas las consideracions, y es la primera de ellas el respecte á un sentiment de dignitat personal que després de tot no fa mes que honrarlos y enatirlos.

Quedin las cuynas económicas—pero sempre separadas de tota intervenció clerical—únicament per aquells que no tinguin medis de couer's el menjar. Als que tenen casa y llar millor será assistir-los ab bonos de aliments, y si s' creu que l' reparto de aquesta bonos pot donar lloch á algunos abusos, socórrise'ls ab queviures passats á domicili.

Los mateixos obrers podrian exercir, y exercirian de segur una fiscalisació oportuna y gelosa, de la qual, estem segurs que se 'n felicitarían las personas que constituheixen la Junta Municipal de auxilis. No hi ha que abrigar desconfiansas que mortifican. Precisament en los moments angustiosos es quan se posan mes de relleu los actes de honradés y de desprendiment de las classes populars de Catalunya. De aquesta conformitat serian mes agrahits que may els esforços que las classes socials de alguna posició practican para matar la fam dels pobres paliant en lo possible 'ls terribles efectes de la tremenda crisis que pesa principalment sobre la ciutat de Barcelona.

J.

UN LLANUT Y UN ESQUILAT

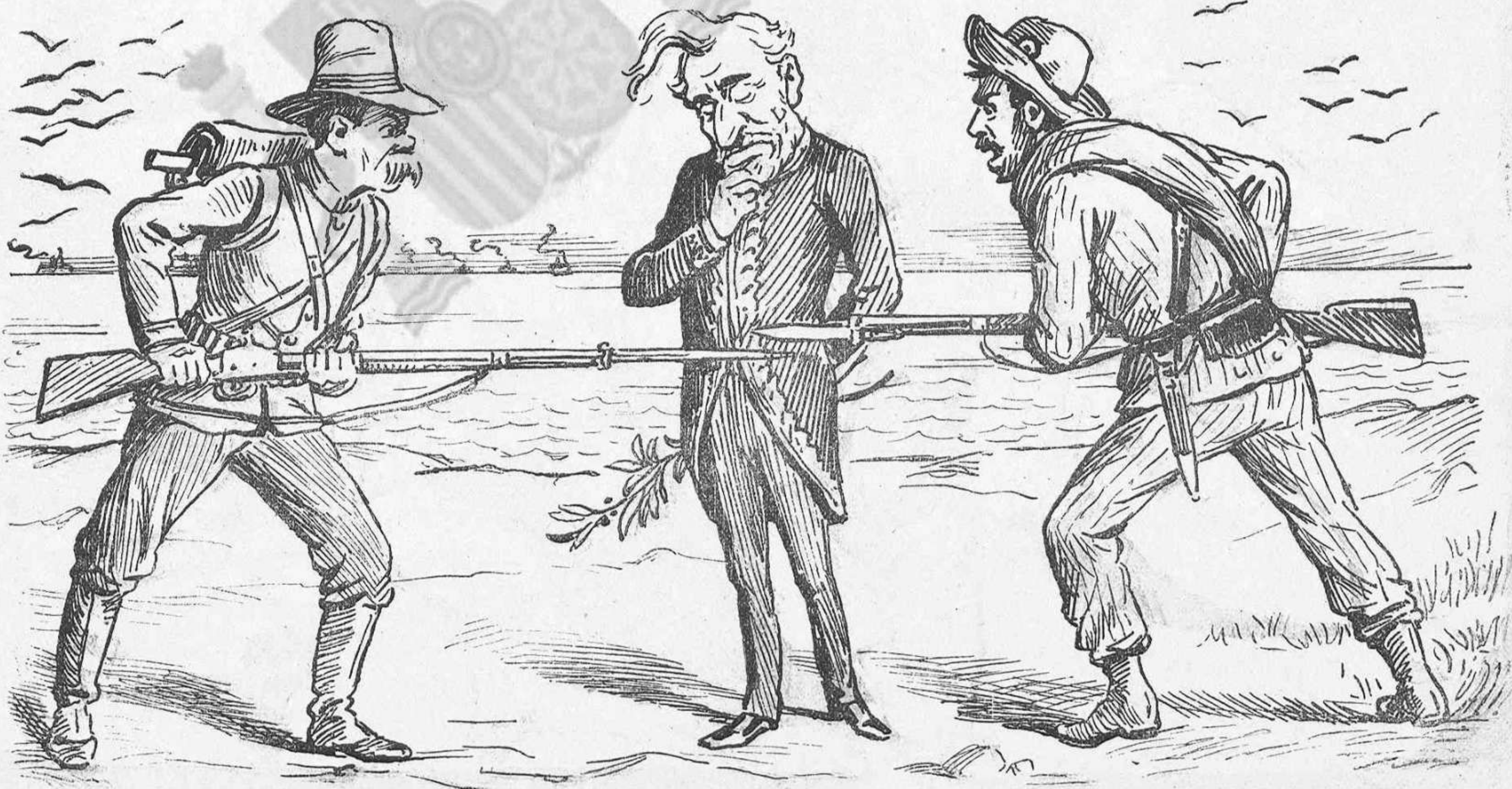
Diálech llegit per son autor en la vetllada literaria musical celebrada per la JUVENTUT REPUBLICANA DEL «CÍRCULO PROGRESISTA» de Gracia lo dia 25 de Desembre de 1896.

—Ja han passat los temps felissos,
aquells bons temps ja han passat
en que tan venerats eran
los ministros del altar.

—Ben felissos y ditxosos
los temps veniders serán,
si ab amor la gent venera
als sabis dignes y honrats,
que per la Humana Família
mes s' hagin sacrificat.

—Véure per tot cucurullas,
pelegrins, castells feudals

ENTRE LA PAU Y LA GUERRA

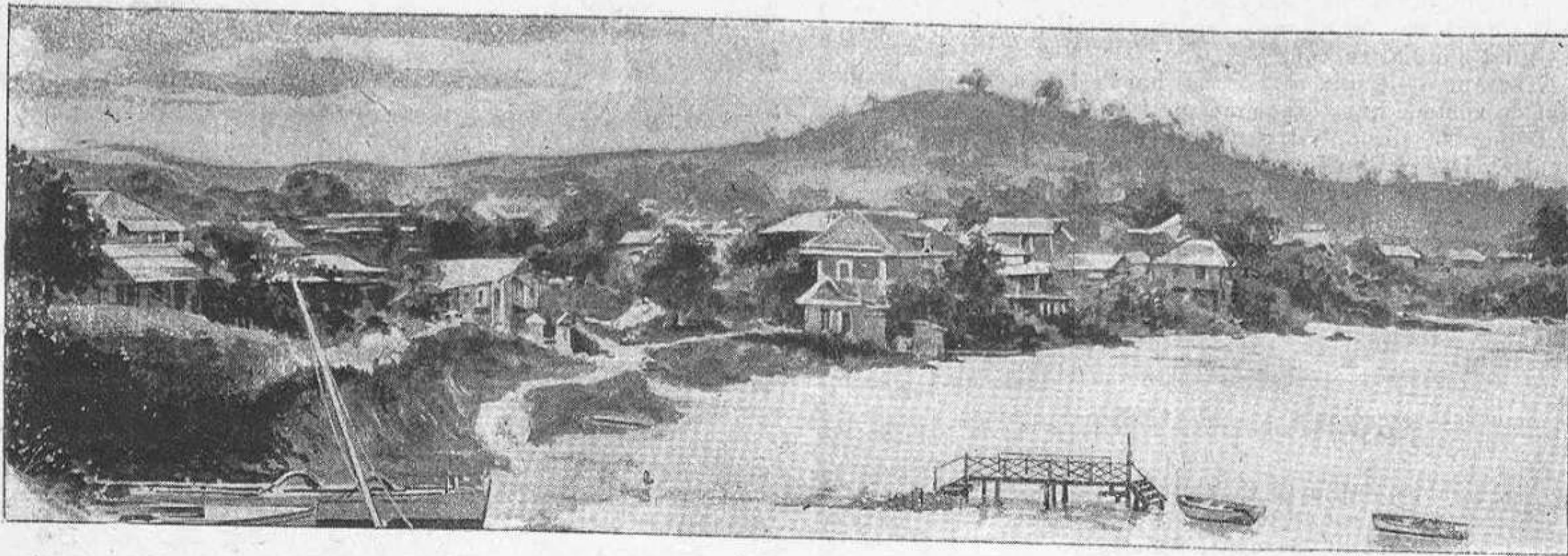
Y pensant y vacilant
l' Espanya va al botavant.

BUTLLETI DE LA GUERRA

CUBA.—Després de la destrucció de la esquadra de 'n Cervera, van estar suspeses per espai de alguns dies las hostilitats. Lo general Shafter va intentar, inútilment, la rendició de Santiago, assegurant que si no s'entregava, procediria al bombardeig de la plassa. La major part dels habitants aprofitaren aquelles horas de treva, per abandonar la població. Unas

deya 'l general Blanco, tement que la cayguda de Santiago provoqués desordres a l'Habana.—Evaquí la plassa—li dey 'l govern de Madrid.

Pero sembla que aixó últim ja no es possible Las forsas yankees auxiliadas pels mambissos de 'n Calixto Garcia han pres posicions en tots los camins, dificultant que pugui reali-

B. IQUIRI, platja y moll de ferro per ahont desembarcaren las forsas yankees que atacan a Santiago de Cuba.

20,000 personas se refugiaren en las alturas de Caney, ocupadas pels yankees. Allí han passat alguns dies completament desamparadas y sufrint els horrors de la fam. L'enemich va declarar que careixia de medis per assistirlas.

Durant la suspensió de las hostilitats els yankees reberen nous reforos en homes y elements de guerra. Segons telegramas de Washington, lo generalíssim Miles s'ha fet càrrech del mando de las forsas invasoras.

Preparat un nou atach formidable, aquest tingué efecte durant los días 11 y 12 del corrent. Algunas baterias ventatjosament emplantadas vomitaren gran número de projectils sobre las trinxeras espanyolas, y sobre la població. L'esquadra de 'n Sampson, per la seva part, feu jugar també 'ls seus canons disparant un gran raig de granadas; pero la major part d'ellas queyan en la badia, sense ocasionar gran dany a la població. Mes sufri aquesta dels canons de terra. Entre uns y altres ocasionaren l'esfondrament de tres casas y desperfectes en unas trenta mes. Sembla que una granada incendiá una iglesia ahont los defensors de la plassa tenian guardadas algunas municions.

La escassés de municions y de viures ha perjudicat considerablement la resistencia dels soldats espanyols, disposats a batres ab desesperació, fins a morir. Enristeix lo pensar, que existint a l'isla tants y tants elements de resistencia s'ha-

sarse sense perill una retirada cap al interior. Fa mes angustiosa la situació de Santiago lo gran número de malalts y de ferits que ocupan algunas casas de la ciutat, amensadas per

Lo defensor de Caney, mort gloriosament en lo combat de Santiago.

l'artilleria yankee. Aixís es que al circular dimecres la noticia de que la població cremava per sos quatre costats y que no havia tingut mes remey que rendirse, tothom doná crèdit a la noticia, a pesar de las negativas del govern. Es una nova desgracia, de tot punt inevitable, y que tal vegada ja s'haurá consumat quan vejim la llum las presents líneas.

Com a demostració de que va faltant tot medi de socorre a Cuba, s registra 'l següent fet, continuació de altres de igual indole. Lo trasatlántich *Santo Domingo* que carregat de queviures procedia de Méjich, veyentse perseguit per un barco americá que 'l canonejá, ficantli foch a bordo, aná a embarrancar a la costa de Punta de Cartas (Pinar del Río).—Uneixis lo nom de aquest vapor a la llista de las 70 embarcacions entre las de guerra y las mercants que hem perdut desde 'l principi de la campanya.

FILIPINAS.—L'ocupació de las Marianas ab tanta facilitat realisada, gracias a que la guarnició de las islas ni noticia tenia de que s'hagués declarat la guerra, representa una nova desdita.

Han arribat a Manila las dos primeras expedicions nort-americanas, a pesar de lo qual no s'ha encare noticia de que

hayan comensat l'atach de la plassa.—Lo que si sembla evident es que no son molt cordials las relacions entre 'ls yankees y 'ls tagalos. Aixís ho manifesta 'l general Augustí en un despaig que porta la fetxa del 9 del corrent y qu' es l'últim que s'ha rebut. Creu lo Sr. Augustí que ab reformas encare 'ns seria possible areurens als rebeldes.

¿Cóm, lo govern de Madrid no 'l faculta desde luego per plantejarlas?

Manifesta també que diariament se sostenen combats en las avansadas de la capital, y que la situació dels defensors de Manila va sent cada dia més difícil.

De Ilo-Ilo bonas noti-

cias. Lo general Ríos ha comunicat al govern que s'han presentat a indult set cabecillas y dos mil insurrectes.

L'EXPEDICIÓ A ESPANYA.—LA PAU.—Encare que de dia en dia s'ha anat aplasant se creu que no ha de passar molt temps sense que 'ls acorassats yankees visitin las nostras costas. Lo retorn de l'esquadra de 'n Cámara 'ls tenta, ab l'esperansa de destruhirla, de la mateixa manera que han aniquilat las anteriors.

De todas maneras la presencia del enemich a la Peninsula depén de que s'fassi ó deixi de ferse la pau. Las corrents en sentit pacífich al extranjer son unánimes, y a Espanya molt poderosas. Tothom va comprenent que prosseguir una guerra tan desastrosa y plantejada per Espanya en condicions tan desfavorables, constituheix una insigne tenacitat. Ara sols falta que las condicions de la pau siguin acceptables. Molt desconfiem de l'apetit dels nostras gobernants, que fins aquí no han sapigut donar un pas sense tenir una ensopogada.

De las exigencias dels yankees se'n parla molt, suposantse que son molt gravosas; pero 'ls nostres lectors obrarán ab prudencia, si en una qüestió tan delicada, se desentenen de rumors contradictoris, y esperan los moments oportuns pera saber a punt fixo de quin mal hem de morir.

J.

VÁZQUEZ, comandant del 'destroyer' PLUTÓN.

CARLIER, comandant del 'destroyer' FUROR.

Lo coronel ALDEA, jefe de una columna de operaciones a Santiago.

ENDEVINALLAS

XARADA

Primera-dos casi siempre
quan ets al llit sols estar:
la dona qu' es quarta-prima
voltada se sol trobar
de pretendents que la volen,
no dich per qué, Deu me 'n guard;
y tú 'l meu tot hu-tres dia
acosturas a mirar.

SISKET FARRÉ

ANAGRAMA

En Total de ca 'n Masot
quan lo seu fill se casá
¿no sabeu que li doná?
Tot cosa: un tot y una tot.

JOANET NOVELL.

GEROGLIFICH COMPRIMIT

II I

J. MOLAS FLILLIU.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciudadans J. Mombrú, Un Quiliquenyo, Saramandilla, Benet de Bages, Adriá Causadias, Un Tarrassench, Emma Dou, Pau dels Timbals, F. Mas Abril, y Xiu-xiu:—Lo que 'ns envian aquesta setmana no fa per casa.

Ciudadans R. Homedes Mundo, Un de Cabrera, Mistets de Castella, Llicenciat de Ultramar, Rotianito, Miseria y C., Sisket Farré, Pardal Mullat, Sisket D. Paila, Un Saragatero, y M. Melonaire:—Insertarém alguna cosa de lo que 'ns envian.

Ciudadá Q. Malleu: Observi qu' en la composició ja hi havia una dedicatória: per consegüent la segona hi hauria estat de massa. Procurarem corretgir las petites incorreccions.—*J. Sadurni Mas de las Valls*: No 'ns acaba de fé 'l pes.—*J. Aubert Mament*: Igual que la de vosté.—*A. Carrasca Gayan*: La trobém molt desigual.—*L' Avi Riera*: La poesia dels pisos no 'ns serveix per mor dels insectes que troba en el primer que ocupa. Al lector li farien fastich: los altres dos van bé.—*Noy Pimó*: La composició de vosté es molt fluixa.—*J. Staramsa*: Va bé y la publicarem.—*A. Mundet Avarez*: Es massa modernista, y encare que siga burlesca no 'ns acaba de agradar.—*Un entusiasta de la nostra Marina*: Quedém enterats, per mes que no coneguentse clarament els fets, creyém qu' es arriecat aventurar judicis.—*Escolar*: Las dos composicionetas van bastant bé.—*J. Casals Smis*: L' articlet revela bona voluntat; pero aixó no basta.—*Osnoña Narg*: La composició es acceptable: de lo demés ens quedém ab el geroqlifich.—*J. Ventura Rodiguez*: La que 'ns envia vosté es molt fluixa.—*Ognimod Sarrerrof*: L' epigrama es copiat: ¿ho sera també lo demés que 'ns remet? Qui fa un cove fa un cisteil.—*Rapevi*: No 'ns fa 'l pes.—*Timbaler del Noya*: La composició, per correspondre al assumpto hauria de tenir una entonació mes elevada y no incorre en tants vulgarismes.—*J. Sarevilo*: Enterats de la humanitaria noticia.—*J. B. Alemany Borrás*: No va prou bé.

ANTONI LOPEZ, editor. Rambla del Mitj, 20

A. López Robert, impresor.—Asalto, 63.—Barcelona.

Lo general TORAL, que ha sustituhit al general Linares en la direcció de la defensa de Santiago.

Lo general ESCARIO, jefe de la columna que acudi en auxili de Santiago.

ja deixat a aquells valents en lo major abandono. En tot s'ha de notar la mateixa imprevisió y falta de oportunitat.—Los reforos que havian de anar a Santiago desde Holguin al mando del general Nario reberen ordre de contramarchar per considerarse insuficients. Dats los apuros dels defensors de la plassa per lo que respecta a subsistencias, l'arribada de novas b. cas era mes aviat un inconvenient que una ventatja.

Lo general Toral, encarregat de la defensa, a causa de la ferida rebuda pel general Linares, encare que disposat a prolongar fins al últim extrem la resistencia, ha tingut d'expedimentar no pocas vacilacions, gracias a las ordres contradictorias que ha anat rebent en moments tan critichs.—Resisteix—li

L'esquadra Camara anclada a Port-Said